

Η Αξιολόγηση των ΑΕΙ ως κατάταξη ή ως εργαλείο αντιμετώπισης προβλημάτων;

Ο κ. Καρλαύτης θίγει το μείζον ζήτημα της αξιολόγησης στα Πανεπιστήμια αναζητώντας τον σκοπό της ακαδημαϊκής αποτίμησης αλλά και αξιολογώντας με την σειρά του, τον σύγχρονο και ρεαλιστικό της ρόλο. Βρίσκοντας την σύνδεση μεταξύ του ρόλου του

πανεπιστημίου και του σκοπού της αξιολόγησης, στοχεύει στα κριτήρια μίας αποτελεσματικής και καρποφόρας αξιολογικής διαδικασίας. Ποιά όμως είναι αυτά τα κριτήρια και ποιός ο ρόλος της χτυπημένης από την ελληνική πραγματικότητα, αξιολόγησης; **σελ. 3**

Η The Civil Times στην Πάτρα

Η εφημερίδα μας κυκλοφορεί και στους Πολιτικούς Μηχανικούς στην Πάτρα μέσα στις επόμενες ημέρες. Με ξεχωριστή ομάδα αλλά το ίδιο καταρχήν καταστατικό και μορφή. Ευχόμαστε καλή επιτυχία! Θα δημοσιεύσουμε περισσότερες πληροφορίες στο επόμενο φύλλο.

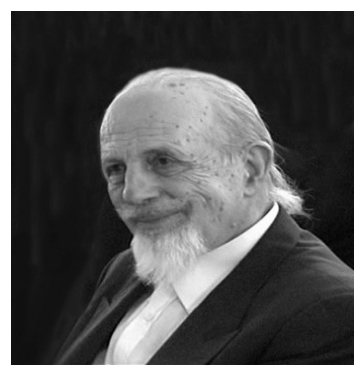
Εφημερίδα στους Πολιτικούς Μηχανικούς

Είναι μία πολιτική, κοινωνική, επιστημονική και γενικού ενδιαφέροντος εφημερίδα. Πολλές φορές έχουμε κάτσει στα διαλείμματα, στα μεγάλα κενά των μαθημάτων ακόμα και μέσα στο μάθημα θέλοντας να έχουμε ένα κείμενο να διαβάσουμε το οποίο να μην είναι πολιτικό αλλά να ασχολείται με θέματα

δικά μας, που μας ενδιαφέρουν. Αυτό είναι η The Civil Times, μία εφημερίδα από εσάς για εσάς, με θέματα που θα προσπαθήσουν να προσεγγίσουν το ενδιαφέρον κάθε φοιτητή. Μία εφημερίδα που έχει στόχο την ενημέρωση (και όχι μόνο) με έναν διασκεδαστικό τρόπο. **σελ. 2**

Συνέντευξη με τον Ομότιμο Καθηγητή Θεοδόση Π. Τάσιο

Καθόμαστε και συζητούμε με έναν από τους πιο διακεκριμένους σύγχρονους επιστήμονες που δίδαξαν στην σχολή μας. Είναι ο άνθρωπος που ίδρυσε τον Τομέα Οπλισμένου Σκυροδέματος και που έχει δημοσιεύσει περίπου 370 επιστημο-

νικές εργασίες και 40 βιβλία σε διάφορες γλώσσες. Έχει διδάξει εκτός του ΕΜΠ, σε 5 ακόμα πανεπιστήμια και διετέλεσε μέλος σε συντακτικές επιτροπές επιστημονικών περιοδικών και επιστημονικών επιτροπών. Έχει λάβει δεκάδες τιμητικές διακρί-

σεις από οργανισμούς και πανεπιστήμια στην Ελλάδα και το εξωτερικό ενώ έχει τελέσει σύμβουλος σε οργανισμούς όπως ο ΟΗΕ και η UNESCO. Σήμερα, στα ογδόντα του χρόνια, δεν σταματάει το διδακτικό, επιστημονικό και κοινωνικό του έργο. **σελ. 6**

Αλλαγές στην Παιδεία

Αυτή την καμένη την παιδεία την έχουμε ρημάξει στις αλλαγές. Μετά τα σχολεία (Το Νέο Σχολείο) σειρά έχουν ΑΕΙ και ΤΕΙ με σαρωτικές αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας τους. Δεδομένου ότι ακόμα δεν υπάρχει κάποιο νομοσχέδιο, αναφέρουμε τους βασικούς άξονες γύρω από τους οποίους θα κινούνται οι αλλαγές. **σελ. 5**

Αναγνώστες & Εφημερίδα

Σας αρέσει η ιδέα; Συμμετέχετε! Στείλτε μας τις ιδέες σας είτε είναι μία πρόταση για μία στήλη είτε ένα δισέλιδο κείμενο. Οι κανόνες και οι συμβουλές μας (ή παρακλήσεις μας) είναι στη **σελ. 10**

Η σχολή μας έχει πολλά κενά. Ακόμα και αν είμαστε μία σχολή με κύρος, το περιθώριο βελτίωσης είναι μεγάλο. Όμως, είναι μερικές φορές που κάποια πράγματα αντί να τα ζητάς μπορείς να τα κάνεις μόνος σου ακόμα και αν ο άλλος υποχρεούται ή έστω θα έπρεπε (αφού η ηθική μας είναι τόσο αυστηρή όσον αφορά πράγματα που δικαιούμαστε) να τα παρέχει. Αλλά η “The Civil Times” δεν είναι ένα τέτοιο πράγμα.

Κάτι άλλο που δεν είναι, είναι μία μηχανή κέρδους. Δεν θα βγουν λεφτά από αυτή την ιστορία για αυτό θα κρατήσουμε τις διαφημίσεις και, θεός φυλάξει, την τιμή πώλησης, μακρυνά. Επίσης, η εφημερίδα αυτή δεν είναι πολιτικώς παραταγμένη. Δεν έχει σχέση, ούτε

όπως πρέπει να είναι οι εφημερίδες. Επίσης είναι δημιουργημένη με τη νοοτροπία ότι θα γράφει όποιος θέλει για θέματα που μας αφορούν. Άρα τα πραγματικά στελέχη της είμαστε όλοι μας. Ότι κάνουν τα ονόματα που βλέπεται δεξιά είναι οργανωτική δουλειά.

Αυτό είναι το πρώτο φύλλο και ελπίζω όχι το τελευταίο, μίας φιλόδοξης προσπάθειας. Αλλά δεν θα θέλαμε και ούτε πρέπει να προχωρήσει χωρίς την συμμετοχή σας. Δεν θέλουμε να γίνουμε δημοσιογράφοι ούτε να προσωποποιήσουμε μία δουλειά που έχει συλλογικούς στόχους.

Θέλοντας να κλείσω, πρέπει να πω πως δεν λειτουργούμε χωρίς κάποιους πρακτικούς κανόνες και

Ομάδα της εφημερίδας

Εκδότης:

Παπαχαλαράμπους
Αλέξανδρος

Πρώτος Συντάκτης:

Χούσος Χαράλαμπος

Συντάκτης:

Γεροντοπούλου Νεφέλη

Βοηθοί Συντάκτες:

-

Μόνιμοι Αρθρογράφοι:

-

Email επικοινωνίας:

cv_ntua_presstxt@yahoo.gr
(για αποστολή κειμένων)

cv_ntua_press@yahoo.gr
(για οτιδήποτε άλλο)

Εφημερίδα στους Πολιτικούς Μηχανικούς

Ένα εισαγωγικό κείμενο για μία φιλόδοξη προσπάθεια.

υπάγεται, ούτε χρηματοδοτείται από κανένα πολιτικό φορέα φοιτητικό ή μη. Αυτό τονίζεται, ελπίζω επαρκώς, όχι γιατί διαφωνούμε με την ύπαρξη και λειτουργία των φοιτητικών πολιτικών παρατάξεων, αλλά γιατί η εφημερίδα δεν παρατάσσεται πολιτικά.

Η “The Civil Times” είναι για ενημέρωση και ψυχαγωγία μόνο,

μία στοιχειώδης οργάνωση. Όποιος θέλει μπορεί να στείλει ένα mail στην εφημερίδα και θα του αποστείλουμε το κείμενο αρχής (η λέξη καταστατικό είναι πολύ σοβαροφανής και έτσι την αλλάξαμε!). Ευχόμαστε καλή ανάγνωση!

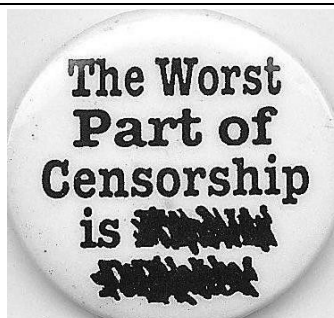
Αλέξανδρος Παπαχαλαράμπους

Διαδικασίες των αναγνωστών

Ανεβάσαμε διάφορα θέματα συζήτησης στο forum *mqn.gr* με θέματα που αφορούν προβλήματα της εφημερίδας και προτάσεις βελτίωσης όπου θα πραγματοποιούμε συχνά και δημοσκοπήσεις για να βρούμε τι μας αρέσει περισσότερο και έτσι να κάνουμε την εφημερίδα καλύτερη.

Κείμενα για την πανίδα του Πολ/χλείου, ιδέες για νέα φαγώσιμα στο κυλικείο, και οτιδήποτε άλλο σκέφτεστε.

Οι απόψεις σας ανεβαίνουν. Να μας τις στείλετε!

Μην ξεχνάτε όποιος θέλει γράφει. Ούτως ή άλλως δική μας είναι η εφημερίδα. Διαβάστε τις συμβουλές και τους κανόνες για τα κείμενα(σελ. 10), πάρτε το ηλεκτρολόγιο και ξεκινήστε.

Είναι μία προσπάθεια που θα πετύχει μόνο με εσάς!

Η Αξιολόγηση των ΑΕΙ ως κατάταξη ή ως εργαλείο αντιμετώπισης προβλημάτων;¹

Του κ. Ματθαίου Γ. Καρλαύτη,
Αναπληρωτή Καθηγητή Ε.Μ.Π.

Αφορμή για το σημείωμα αποτελούν δύο ενδιαφέροντα προηγούμενα άρθρα τα οποία, εν ολίγοις, τοποθετούν τις ελληνικές Σχολές Πολιτικών Μηχανικών στο ανώτατο «βάθρο» των καλύτερων Σχολών Πολιτικών Μηχανικών της Ευρώπης². Οι δύο αυτές προσεγγίσεις, που αγγίζουν την έννοια «αξιολόγηση» - αποφεύγοντας ωστόσο τη χρήση του όρου - εστίασαν στη δημοσίευση επιστημονικών εργασιών μελών ΔΕΠ διαφόρων - ελληνικών και ξένων - Πολυτεχνικών Σχολών, καταλήγοντας σε κατάταξη με βάση δείκτες δημοσιεύσεων.³ Για να επιχειρηθεί αποτίμηση, ή έστω η απλουστευτική 'κατάταξη', Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων πρέπει να λαμβάνονται υπόψη δύο καίρια ζητήματα: Ο σκοπός των Ιδρυμάτων που αξιολογούνται και, οι επιδιώξεις της διαδικασίας (δηλαδή, πώς, πού και από ποιον θα χρησιμοποιηθούν τα αποτελέσματα). Χωρίς τον καταρχήν ορισμό των σχετικών εννοιών με τα δύο αυτά ζητήματα, η αποτίμηση εκφυλίζεται σε άσκηση συλλογής επιστημονικών στοιχείων με

ενδιαφέρουσες, ωστόσο, διαπιστώσεις (ιδιαίτερα για τα μέλη ΔΕΠ).

Σχετικά με τον σκοπό των Πανεπιστημίων έχουν γραφεί αρκετά εξαιρετικά κείμενα, από τα οποία τα περισσότερα συγκλίνουν στο ότι ο ρόλος τους κινείται σε τέσσερις βασικούς άξονες: 1. Να μεταδίδουν γνώσεις μέσα από την εκπαίδευση, 2. Να παράγουν γνώση μέσα από την έρευνα, 3. Να παρέχουν τα απαραίτητα εφόδια για την επιστημονική και επαγγελματική σταδιοδρομία των αποφοίτων και την Εθνική ανάπτυξη, και, 4. Να συνεισφέρουν στην διαμόρφωση υπεύθυνων ανθρώπων με επιστημονική, κοινωνική και πολιτιστική συνείδηση. Η συλλογή λοιπόν και παρουσίαση επιστημονικών δεικτών στοχεύει στη μερική αποτίμηση του 2^{ου} και, ενώ μπορεί να έχει και ιδιαίτερα θετικές συνέπειες σε διάφορες πτυχές της καθημερινότητας των Πανεπιστημίων (βελτίωση του ηθικού των μελών ΔΕΠ ίσως και των φοιτητών

και των οικογενειών τους, συγκάλυψη των προβλημάτων της καθημερινότητας των Ιδρυμάτων και άλλα συναφή), εγκυμονεί τεράστιους κινδύνους εξαιτίας του ότι αγνοούνται τρεις από τους βασικούς στόχους και ιδιαίτερα το εκπαιδευτικό έργο (τα Πανεπιστήμια δεν είναι ούτε και πρέπει να στοχεύουν να γίνουν αποκλειστικά ερευνητικά Ιδρύματα).

Για να είναι αξιόπιστη και διαφανής μια διαδικασία αποτίμησης πρέπει να είναι προκαθορισμένος ο στόχος της και ο τρόπος προσέγγισής της. Τρεις μπορούν να θεωρηθούν ως κεντρικοί στόχοι: 1. Απλή πληροφόρηση και 'εργαλείο' διαφήμισης, 2. Ανάλυση για βελτίωση, και, 3. Μέσο κατανομής πόρων. Η απλή πληροφόρηση και διαφήμιση δεν συνάδει γενικά με τη διαδικασία έρευνας και απόκτησης γνώσης και ελάχιστα μπορεί να βελτιώσει τη λειτουργία των Ιδρυμάτων. Η ανάλυση του κατά πόσον ένα Ίδρυμα επιτυγχάνει τους στόχους του (και κυρίως τη διδασκαλία και την έρευνα), μπορεί να αποβεί ιδιαίτερα χρήσιμη, ώστε ένα Ίδρυμα να λάβει τα απαραίτητα διορθωτικά μέτρα και να βελτιωθεί προς όφελος τόσο των σπουδαστών του, όσο και της κοινωνίας γενικότερα. Η χρήση της αξιολόγησης για την κατανομή πόρων, όμως... **σελ.4**

1. Το άρθρο αυτό έχει δημοσιευτεί στο ενημερωτικό δελτίο του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, τεύχος 2607 (8/11/2010).

2. Η πρώτη προσέγγιση ήταν της καθηγήτριας κας. Μ. Μιμίκου της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών ΕΜΠ ('*Τρίτη στην Ευρώπη η Σχολή Πολιτικών Μηχανικών*' ΤΕΕ 2551, 14/9/09), ενώ η δεύτερη του καθηγητή κ. Α. Δημητρακόπουλου του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών ('*Κέντρο αριστείας διεθνούς ακτινοβολίας στην έρευνα το Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών*' ΤΕΕ 2603, 11/10/10). Με στοιχεία από το SCOPUS και με τη χρήση μέσων όρων κατέταξαν επιλεγμένες Σχολές Πολιτικών Μηχανικών σε Ελλάδα και Ευρώπη. Και, παρότι είναι ξεκάθαρο ότι τα 2 Ελληνικά Ιδρύματα παράγουν ικανοποιητικό ερευνητικό έργο, οι εξομαλυντικές (smoothing) ιδιότητες του μέσου όρου παραγνωρίζονται (δείτε για παράδειγμα το 2^ο κεφάλαιο ('*The well chosen average*') του εξαιρετικού βιβλίου *How to lie with Statistics* από τη W. W. Norton & Company, 1993).

3. Για το ζήτημα της αποτίμησης Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων έχουν γραφεί πολλά. Πάντως, είτε στηρίζουμε είτε όχι τη διαδικασία, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε τη συνεχιζόμενη και ραγδαία αυξανόμενη σημασία της.

εγκυμονεί κινδύνους ιδιαίτερα όταν βασίζεται αποκλειστικά και μόνο στην παραγωγή επιστημονικού έργου. Μια τέτοια προσέγγιση θα οδηγήσει στην ανισότιμη ανάπτυξη Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και στον αγώνα προσέλκυσης χρηματοδοτών, με αποτέλεσμα να θυσιαστεί η εκπαίδευση και η βασική έρευνα για χάρη της βελτίωσης των ποσοτικών δεικτών.⁴

Παρά τις όποιες διαφωνίες, οι οποίες προέρχονται από τα γνωστότερα διεθνώς Πανεπιστήμια τα οποία θεωρούν ότι η κατάταξη μπορεί να δημιουργήσει στρεβλώσεις που απομακρύνουν τα Πανεπιστήμια από τον πρωταρχικό τους ρόλο, η διεθνής επιστημονική κοινότητα ένθερμα αναζητεί τις κατάλληλες προσεγγίσεις για την κατάταξη των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων. Τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται σε μερικά από

μπορεί διαφορετικά κριτήρια (αυτό ενδέχεται να είναι απόρροια του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας στην οποία επιχειρείται η κατάταξη, καθώς και της ευκολίας πρόσβασης στα κριτήρια αυτά), 2. Σε όλες σχεδόν τις κατατάξεις κύριο ρόλο έχουν τα ζητήματα αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου, ο αριθμός διδασκόντων και διδασκομένων, η χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων και η κατάρτιση των φοιτητών και, 3. Σε διάφορες κατατάξεις χρησιμοποιούνται κριτήρια τα οποία δεν αφορούν παρά ελάχιστα το ΕΜΠ.⁵

Η αξιολόγηση, και αναφέρομαι σε ευρύτερη και ουσιαστική ακαδημαϊκή αποτίμηση και όχι σε απλή κατάταξη, είναι ένα εξαιρετικά χρήσιμο «εργαλείο» για να απαντήσουμε στο «αιώνιο» ερώτημα περί στρεβλότητας του γυαλού ή του δικού μας αρμενίσματος. Πιστεύω ότι ένα σύστημα αποτίμησης μπορεί να είναι ιδιαίτερα χρήσιμο και ευρύτερα αποδεκτό εφόσον: 1. Γίνεται από έναν διεθνώς αναγνωρισμένο Ακαδημαϊκό φορέα, 2. Βασίζεται σε κριτήρια που καλύπτουν τόσο την ανάπτυξη νέας γνώσης (αποτίμησης του επιστημονικού έργου όπως οι δημοσιεύσεις, οι αναφορές και το h-index), όσο και τη μετάδοσή της (αναλογία φοιτητών προς

Ιδέες για μία καλύτερη σχολή

- Να υπήρχε κοινή ανάρτηση των αποτελεσμάτων όχι ξεχωριστά όποτε βγαίνει κάθε μάθημα αλλά σε ένα πίνακα και σε μία λογική ημερομηνία όπως δύο εβδομάδες μετά την εξεταστική.

- Να ήταν η σχολή μας βαμμένη μοβ (Ετσι γουστάρω!)

- Να δούλευε η γραμματεία περισσότερες ώρες αντί για μόνο τρεις που είναι για το κοινό.

- Να είχε πιο ωραία καφετέρια (Απόψεις είναι αυτές).

- Να είχε ράμπα για αναπήρους.

- Να υπήρχαν λιγότερες αφίσες στους διαδρόμους.

τα πλέον καθιερωμένα πλαίσια αξιολόγησης παρατίθενται στον Πίνακα 1. Τρεις είναι οι κεντρικές παρατηρήσεις που μπορούν να γίνουν: 1. Κάθε σύστημα χρησι-

γνώσης (αποτίμησης του επιστημονικού έργου όπως οι δημοσιεύσεις, οι αναφορές και το h-index), όσο και τη μετάδοσή της (αναλογία φοιτητών προς

μέλη ΔΕΠ, ικανοποίηση φοιτητών από το διδακτικό έργο των καθηγητών, αριθμός διδακτορικών και μεταπτυχιακών εργασιών που ολοκληρώνονται, αναλογία φοιτητών που ολοκληρώνουν τις σπουδές τους), 3. Αξιολογεί την επάρκεια των εγκαταστάσεων και την πρόσβαση σε αυτές από τους φοιτητές (ύπαρξη, επάρκεια και πρόσβαση από τους φοιτητές σε βιβλιοθήκες και εργαστήρια),

4. Σε γενικές γραμμές, πάντως, ακόμα και ο στόχος της κατανομής πόρων πρέπει να είναι προκαθορισμένος. Για παράδειγμα, στόχος είναι να βελτιωθούν τα αδύναμα Ιδρύματα και Σχολές ή να δημιουργηθούν κέντρα αριστείας;

5. Αυτό προφανώς εξηγεί γιατί το ΕΜΠ δεν βρίσκεται μέσα στην πολυθρύλητη Κινεζική κατάταξη, η οποία δίνει βάρος σχεδόν αποκλειστικά στην παραγωγή συγκεκριμένης υψής επιστημονικού έργου το οποίο δεν θεραπεύεται από το ΕΜΠ (Liu, N.C. and Cheng, Y. (2005). Academic Ranking of World Universities – Methodologies and Problems, *Higher Education in Europe*, 30(2)).

και 4. Χρησιμοποιεί και ποιοτικά κριτήρια και υποκειμενικές εκτιμήσεις (value judgment), οι οποίες όμως είναι απόλυτα απαραίτητες και προτιμητέες από την ισοπέδωση του ποσοτικού αυτοματισμού (Πόσο (και πόσους) καλούς μηχανικούς 'προετοιμάζουμε'; Πόσο συμβάλουν η έρευνα που κάνουμε και οι απόφοιτοί μας στην ανάπτυξη; Ποια είναι η 'απήχηση' του Ιδρύματος στη Χώρα αλλά και διεθνώς;).⁶

Για να μην είναι εξαρχής καταδικασμένη μια τέτοια προσπάθεια, πρέπει η αξιολόγηση να χρησιμοποιηθεί για την

αντιμετώπιση και επίλυση των γνωστών και μεγάλων προβλημάτων της Ανώτατης Εκπαίδευσης στην Ελλάδα όπως τη συχνή χαλαρότητα της διδασκαλίας και των σπουδών, την παντελή έλλειψη πόρων για έρευνα (τα Ελληνικά ΑΕΙ διανύουν ήδη τον 5^ο χρόνο με μηδενική ενίσχυση των δραστηριοτήτων βασικής έρευνας), την ανεπάρκεια αιθουσών διδασκαλίας και εργαστηρίων σε πολλά ΑΕΙ, την εκτενή αναξιοκρατία, τη γραφειοκρατία, την προκλητική έλλειψη στήριξης των υποψηφίων διδασκόντων, τη χαμηλή ποιότητα πολλών - και συχνά έλλειψη - διδακτικών

συγγραμμάτων, την αδυναμία ορισμού αριθμού εισακτέων από τα ίδια τα Ιδρύματα, και την κομματικοποίηση.

Απαραίτητη λοιπόν η ακαδημαϊκή αποτίμηση, εφόσον όμως βοηθήσει στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της Ανώτατης Εκπαίδευσης και στην επίλυσή τους.

Σημείωμα από την ομάδα: Λόγω έλλειψης χώρου δεν προστέθηκε ο Πίνακας 1 όπως αναφέρεται στο κείμενο. Θα υπάρχει όμως στην ηλεκτρονική δημοσίευση μαζί με ολόκληρο το κείμενο.

6. Άριστα παραδείγματα ποιοτικής αξιολόγησης είναι η επιλογή των βραβείων Nobel και των καθηγητών σε κορυφαία Ιδρύματα του εξωτερικού

Αλλαγές στην Παιδεία

Αναφέρονται παρακάτω οι γενικοί άξονες γύρω από τους οποίους θα κινούνται οι αλλαγές στην Ανώτατη Παιδεία όπως έχουν ανακοινωθεί από την κυβέρνηση στις 26/9/10. Με πρόσφατη ανακοίνωση της κα Διαμαντοπούλου, το νομοσχέδιο θα κατατεθεί στην Βουλή μετά το Πάσχα.

1. Ο τρόπος εισαγωγής στα ΑΕΙ θα αλλάξει από το 2013-14 και οι φοιτητές θα εισάγονται σε ομοειδείς σχολές ή και σε πανεπιστήμια -όπως για παράδειγμα στο Πάντειο- αλλά όχι σε τμήματα.
2. Οι φοιτητές θα μπορούν να μετακινούνται από ένα πρόγραμμα σπουδών σε άλλο εάν επιθυμούν και η χρηματοδότηση θα «ακολουθεί» τον φοιτητή και όχι σχολές ή πανεπιστήμιο.
3. Εξετάσεις και εξεταστικές περίοδοι θα μειωθούν. Οι διαλέξεις στα αμφιθέατρα θα καταργηθούν και θα καταγράφονται οι παρουσίες και η απόδοση.
4. Τον οικονομικό έλεγχο των ΑΕΙ και τη διοίκηση θα έχει συμβούλιο -μάνατζερ-, οι οποίοι θα μπορούν να κάνουν ακόμη και προσλήψεις ξένων καθηγητών, να συνάπτουν συμφωνίες με τον ιδιωτικό τομέα και να προγραμματίζουν τη γενικότερη λειτουργία των ιδρυμάτων.
5. Θα ιδρυθεί Ανεξάρτητη Αρχή χρηματοδότησης των ΑΕΙ, ενώ θα γίνονται συμφωνίες με τράπεζες για φοιτητικά δάνεια.
6. Ιδρύματα, σχολές ή τμήματα θα συγχωνευθούν, θα καταργηθούν ή θα συνενωθούν με άλλα.

Παραδόξως Λογικά

Ουκ ολίγες φορές, καθώς παίρνω το φυλλάδιο για την αξιολόγηση του καθηγητή, θέλω να προτείνω αυτό να μοιράζεται μετά την εξεταστική ώστε να μπορώ να βαθμολογήσω ανάλογα με τον βαθμό που παίρνω στο μάθημα. 6 μου βάλατε, 6 και εγώ! 2 μου βάλατε; Χα. Γιατί δηλαδή να επιτρέπεται το ανάποδο; Δικαιοσύνη κύριε καθηγητά. Πρακτική δικαιοσύνη!

Και ας υποθέσουμε ότι το διαβάζει κάποιος αυτό το έρημο φυλλάδιο, τότε θα έπρεπε να υπάρχει ένα βραβείο για αυτόν που έβγαλε το μεγαλύτερο βαθμό. Σαν αριστείο ένα πράγμα. Όπως και για αυτόν που έβγαλε τον μικρότερο: το χρυσό βατόμουρο. Ή να ξανακάνει την τάξη. Πόσες ανεκμετάλλευτες ιδέες πια!

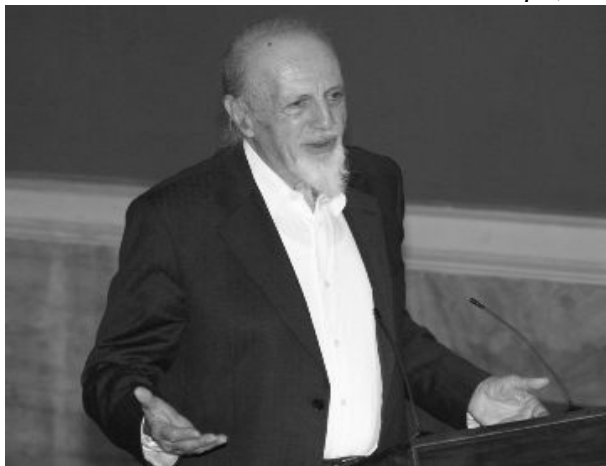
Έχω και μία άλλη ιδέα για την αξιολόγηση. Αυτή η ομάδα των εξω-πανεπιστημιακών που θα αξιολογούν την σχολή (ξέρετε, αυτά που λέει η αξιαγάπητη και συζητήσιμη κα. Διαμαντοπούλου;), πρέπει να έχουν κατάλληλη ονομασία. Για παράδειγμα *Bad Moody's* ή καλύτερα *Not so Standard & Rich*.

Συνέντευξη με τον Ομότιμο Καθηγητή, Θεοδόση Π. Τάσιο

Ένα πρότυπο στην εποχή των μοντέλων

1. Ποια είναι κατά τη γνώμη σας η διαφορά μεταξύ επιστήμης και τεχνολογίας;

Ας ξεκινήσουμε απ' την υπενθύμιση ότι το ένστικτο της Αυτοσυντηρησίας, μας παρωθεί να κατανοήσουμε τον Περίγυρό μας για να επιβιώσουμε: άμυνα έναντι των κινδύνων που προέρχονται απ' τη Φύση, απόκτηση τροφής κλπ. Εξ άλλου, ήδη απ' τη νηπιακή ηλικία, η Συνείδηση δομείται σταδιακά συσχετιζόμενη (διαλεγόμενη) με τον Περίγυρο. Ιδού λοιπόν η διττή **υπαρξιακή** ανάγκη για Γνώση – γνώση εμπειρική καταρχήν. Σιγά-σιγά όμως, απ' τον καιρό των Ιώνων, η

γνώση μπόρεσε να γίνεται λογικότερη, βεβαιότερη. Και ονομάζουμε σήμερα «Επιστήμην» τις διεργασίες και τ' αποτελέσματα της αποκτήσεως επαληθεύσιμης (άρα και διαψεύσιμης) γνώσης των φαινομένων.

Αλλά, προφανώς, αυτή η ελεγχόμενη απόκτηση γνώσεων ΔΕΝ είναι Τεχνολογία· παρ' όλο

που και σήμερα ακόμη ακούγεται το βουκολικόν εκείνο «Τεχνολογία είναι Επιστήμη εφαρμοσμένη». Άσχετον...

Τεχνολογία καταρχήν είναι μια διεργασία που συμπληρώνει τη Φύση, επιτυγχάνοντας να ικανοποιήσει Ανάγκες που δέν μπορούν να ικανοποιηθούν με Φυσικά μέσα. Ετούτο θα γίνει με Τεχνητά μέσα – παράγωγα του εγκεφάλου του ζώου¹. Πάντως Τεχνολογία διέθετε η Ανθρωπότητα πολύ πολύ πριν απ' την ανάπτυξη της Επιστήμης – μια σπουδαία Τεχνολογία στηριγμένη σε γνώσεις εμπειρικές.

Τώρα, άς θυμήσουμε τις διανοητικές και πραχτικές διαδικασίες που συγκροτούν το τεχνικό Ενέργημα, έτσι ώστε να επισημαίνουμε σε κάθε βήμα τις διαφορές του απ' το επιστημονικό ενέργημα:

α) Προηγείται η συνειδητοποίηση μιας Ανάγκης για την ικανοποίηση της οποίας δέν εξαρκούν τα «φυσικά» μέσα (εργαλεία ή μέθοδοι). Πριν όμως γίνουν αντικείμενο τεχνικής ικανοποίησής τους, οι ανάγκες πρέπει να ιεραρχηθούν (προγραμματισμός). Κι εξ άλλου, οι τεχνολογικώς εξυπηρετούμενες ανάγκες μπορεί να είναι ποικίλων κατηγοριών κι όχι μόνο

«γνωσιακές». Ιδού αμέσως-αμέσως δύο διαφορές της Τεχνολογίας απ' την Επιστήμη.

β) Για τη **σύλληψη** της τεχνικής λύσης, ο Τεχνικός θα επιλέξει (i) τις ταιριαστές γνώσεις, (ii) τα κατάλληλα υλικά, (iii) τη σκόπιμη λειτουργία, (iv) την κατάλληλη μορφή και (v) την απαιτούμενη τεχνική για την κατασκευή τού «προϊόντος». Η λύση δέν βρίσκεται βέβαια με μια τυχαίαν ανάμιξη των πέντε αυτών μεταβλητών, αλλά με μια επανειλημμένη **καινοτομική** (δηλ. δημιουργική) διαδικασία.

Εδώ, η κύρια επαφή με την Επιστήμη είναι η αναζήτηση των ταιριαστών προς το πρόβλημα γνώσεων: Έδη διατιθεμένων (νά η «εφαρμογή»), είτε παραγομένων απ' τον Τεχνικό, ακολουθώντας επιστημονική μεθοδολογία. Όλες όμως οι υπόλοιπες τέσσερις συνιστώσες της σύλληψης έχουν μικρότερη ή και μηδενική σχέση με την Επιστήμη...

γ) Οι ουσιωδέστερες όμως διαφορές με την Επιστήμη εντοπίζονται στην επόμενη φάση: τη φάση του πολλαπλού **Ελέγχου** της αρχικής Τεχνικής Μελέτης. Το προϊόν οφείλει να διαθέτει τις ακόλουθες επιτελεστικότητες (performances): (i) Αποδεκτός χαμηλή πιθανότητα αστοχίας (σε όρους Ασφαλείας και σε όρους Λειτουργικότητας), (ii) Αποδεκτό κόστος, (iii) Σκόπιμα μικρός χρόνος παραγωγής του, (iv) Ικανοποιητική διάρκεια ζωής (durability), (v) Αισθητική επάρκεια, και (vi) Αποδεκτές κοινωνικές παρενέργειες και περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Παρατήρηση πρώτη: Μόνον ο πρώτος έλεγχος (έλεγχος αληθεί-

1. Τα περισσότερα ζώα αναπτύσσουν και διαδίδουν μια στοιχειώδη έστω τεχνολογία, απ' τα κοράκια μέχρι τους χιμπατζήδες.

σχετίζεται ευθέως με την Επιστήμη. Όλοι οι άλλοι είναι κυρίως Αξιολογικοί! Παρατήρηση δεύτερη: Περισσότερες απ' τις ως άνω απαιτήσεις είναι α ν τ ι φ α τ ι κ έ ς μεταξύ τους. Ο Μηχανικός είναι τελικά υποχρεωμένος να κάνει μια **βελτιστοποίηση**, μέσω εκπνεφρασμένων ή υποδήλων συντελεστών βαρύτητας, οι οποίοι εκφράζουν τις περί Αξιών αντιλήψεις της κοινωνίας κατά τη συγκεκριμένη ιστορική συγκυρία. Καμία απολύτως σχέση με την Επιστήμη...

δ) Όταν θ' ακολουθήσει η **παραγωγή** του προϊόντος, θα υπεισέλθουν ακόμη σαφέστερα κι άλλοι ηθοπολιτικοί παράγοντες που σχετίζονται με το κεφάλαιο, την εργασία, τις πρώτες ύλες και το Περιβάλλον.

Με αυτά τα δεδομένα λοιπόν, γίνεται φανερό ότι το τεχνικό ενέργημα είναι σαφέστατα **ευρύτερο** του επιστημονικού ενεργήματος: Το περιλαμβάνει μεν, αλλά οι άλλες του διανοητικές και αξιολογικές συνιστώσες-του διαφοροποιούν ριζικά την Τεχνολογία απ' την Επιστήμη. Εμείς δουλεύουμε για το «πώς», ενώ η Επιστήμη αφορά μόνον το «τι» και το «γιατί». Η Επιστήμη περιγράφει τον Κόσμο. Εμείς **παρεμβαίνουμε** στον Κόσμο. Οπότεν και οι μεγαλύτερες κοινωνικές ευθύνες μας.

2. Πιστεύετε πως υπάρχει επαρκής σύνδεση ή αποσύνδεση μεταξύ επιστήμης και τεχνολογίας στα μαθήματά μας, όπως αυτά διδάσκονται στην σχολή; Με άλλα λόγια είναι πιο σοφός ο διαχωρισμός τους ή συνύπαρξή τους στα μαθήματα;

Σεβόμαστε την απαιτούμενη εμπειρία του Μηχανικού, αλλά δέν αποδεχόμαστε μιαν «εμπειρική»

Τεχνολογία. Ορθώς λοιπόν ο φοιτητής μας μυείται στην επιστημονική μέθοδο, και αποκτά πλήθος επιστημονικών γνώσεων. Αλλά τούτο είναι μόνον το μέσον. Ενώ ο **σκοπός** είναι η μύηση στην τεχνολογική διεργασία, καθώς και η Μαθητεία σε προγενέστερα επιμέρους τεχνικά προϊόντα και έργα – ενώ συγχρόνως χρησιμοποιείται σε κάθε βήμα η επιστημονική μεθοδολογία.

Συμπέρασμα, είμαι υπέρ της «υφασμένης» συνύπαρξης – κι όχι υπέρ του διαχωρισμού. Τούτο πάντως σε βαθμιαίως μεταβαλλόμενα ποσοστά, απ' τα μικρά προς τα μεγάλα εξάμηνια – όπου χρειάζεται να δυναμώσει κι άλλο η διδασχή του σύνθετου Σχεδιασμού.

3. Ποια πιστεύετε ότι πρέπει να είναι τα θεμέλια της ηθικής ενός νέου μηχανικού τόσο προς το επάγγελμά του αλλά και την επιστήμη;

Τα δικά μας θεμέλια Ηθικής θα είναι ακριβώς τα ίδια με των άλλων Συμπολιτών μας. Η άσκηση του επιστημονικοτεχνικού μας επαγγέλματος συναντάει πάρα ταύτα ειδικότερα ηθοπολιτικά διλήμματα, τα οποία καλόν είναι να τα έχομε ακούσει και συζητήσει από τα πρίν, βάσει της πλούσιας πείρας των προηγούμενων Συναδέλφων μας. Απ' αυτή την άποψη, ο Κώδικας Δεοντολογίας Μηχανικών θα είναι ένα κείμενο υπομνηστικό της χαράς που μας περιμένει όταν ακολουθούμε φιλάλληλες συμπεριφορές, απέναντι: α) στο κοινωνικό σύνολο, β) στους πελάτες μας, γ) στους συναδέλφους μας, δ) στο περιβάλλον.

Για να την νοιώσεις όμως αυτή τη «χαρά» (και να μην τη διαβάζεις ως ανυπόφορο «καθήκον»), χρειάζεται προγενέστερη ηθοπο-

λιτική μύηση και άσκηση. Γι' αυτό και κάμποσοι από μας, είμαστε αντικοινωνικοί, αντισυναδελφικοί και μάλιστα αντιπεριβαλλοντικοί – η «εύκολη» λύση (αλλά μόνον στην αρχή σου δίνει «ικανοποίηση»...).

4. Χωρίς να σας ζητώ να σχολιάσετε την απόφαση των νέων αποφοίτων μηχανικών που αποδημούν στο εξωτερικό αλλά περισσότερο την κριτική τους ικανότητα για την ελληνική πραγματικότητα, τι μπορείτε να πείτε σε αυτούς;

Κανείς μας δεν έχει δικαίωμα να τους «διατάξει» τίποτα. Ο καθένας είναι συγγραφέας του βίου του. Μόχθησε, έσπειρε, θέλει να θερίσει τίμια. Από θερμοδυναμική άποψη όμως, κάτι ίσως χρωστάει σε τούτον εδώ τον Τόπο: Σε ανέθρεψε, σε σπούδασε – κοίτα τουλάχιστον τώρα όταν θα 'σαι «έξω» να στέλνεις εμβάσματα χρηματικά και γνωσιακά.

Αλλά, και πάλι, πρέπει να ομολογήσουμε ότι υφίσταται κι ένα τεράστιο πολιτικό ερώτημα: Γιατί εγώ που έφαγα τα νειάτα μου για να οξύνω τις ικανότητές μου, γιατί είμαι συνυπεύθυνος (και σε ποιόν βαθμό) με άλλους Συμπολίτες μου οπαδούς της «αραχτής και της αρπαχτής»; Κανένα ηθικό δίλημμα, πάντως, δέν λύνεται εύκολα.

5. Μπορείτε να μας πείτε κατά την προσωπική σας εμπειρία δύο λόγια για την διαδικασία θεσμοθέτησης του Εργαστηρίου Οπλισμένου Σκυροδέματος; (Πως, με ποιο σκοπό...)

Το πρώτο Εργαστήριο στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών ήταν ένα μικρό εργαστήριο που έστησε ο καθηγητής της Υδραυλικής Καρακασώνης, με τη... **σελ. 8**

βοήθεια κι ενός φοιτητάκου (1951). Το Εργαστήριο Υδραυλικής ενηλικιώθηκε βέβαια κατά τη δεκαετία του 1960. Ήταν το μόνο.

Οι Δομοστατικοί δεν είχαν τίποτε, εκτός απ' το φιλόξενο Εργαστήριο Αντοχής (απ' το 1930 περίπου), όπου ο αείμνηστος Παρασκευόπουλος παλαιότερα κι ο υπογραφόμενος αργότερα εδίδασκαν και ερευνούσαν κάτι μπετονικά...

Στα 1966 όμως, επί Δ. Κορωναίου, η Ομάδα η δική μου άρχισε να στήνει το σημερινό Εργαστήριο Οπλισμένου Σκυροδέματος (και «Φέρουσας Τοιχοποιίας» – παρ' όλο που αργότερα, ευφυείς Συνάδελφοι μας απαγόρευσαν αυτήν τη συμπλήρωση του τίτλου). Ουσιαστικώς, ξεμπαζώσαμε ένα ημιυπόγειο, χτίσαμε άλλο τόσο κτίριο, και κατασκευάσαμε εξωτερικώς εγκαταστάσεις εργοταξιακής παραγωγής σκυροδέματος και δοκιμασίας τοίχων. Κι απ' το 1970, με γοργούς ρυθμούς (και πάντοτε με μελέτες της Ομάδας) εξοπλίσαμε το Εργαστήριο και «βαθύναμε» τις εγκαταστάσεις του με τάφρο δοκιμών και με ένα

Τεχνικού κόσμου, ώστε να απαντάει δε εξειδικευμένα προβλήματα, καθώς και να πρωτοστατεί στη σύνταξη Προδιαγραφών και Κανονισμών, ενώ β) έγινε γνωστή στην Ευρώπη και έξω απ' αυτήν, ώστε να κερδίζει διεθνή ερευνητικά προγράμματα, να δέχεται και να ανταλλάσσει επισκέψεις και διδακτικά καθήκοντα, κλπ.

Κι όλα τούτα, για ένα κατεξοχήν εθνικό υλικό που είναι το σκυρόδεμα.

6. Πιστεύετε πως μπορούμε να βελτιωθούμε στον τομέα της έρευνας; Και αν ναι, πιστεύετε ότι μας λείπουν τα μέσα για αυτή την βελτίωση ή η θέληση;

Πολύ δύσκολη ερώτηση. Και δεν διαθέτω αξιόπιστα εμπειρικά δεδομένα για ν' απαντήσω. Δεν δυσκολεύομαι βέβαια να πω ότι «μας λείπουν τα μέσα». Αλλά το πάθος για την έρευνα (και οι προσωπικές θυσίες τις οποίες εμπνέει) καταφέρνει ενίοτε να προσαρμόζει τα διαθέσιμα μέσα στον επιθυμητό στόχο. «Διαθέσιμα μέσα» όμως είναι και, κυρίως, οι νέοι Ερευνητές. Στον τομέα όμως τις Πειραματικής Έρευνας, όλο και λιγοστεύει αυτή η διαθεσιμότητα. Είναι πολύ σκληρή δουλειά: δεν βγάζει γκλαμοράτα papers με τη ντουζίνα...

Έλα όμως που τα μυστικά της Φύσης δεν τα αποσπάζει παρά

μόνον **ρωτώντας** τη Φύση, με το πείραμα και την παρατήρηση! Τα υπόλοιπα, η προχωρημένη αριθμητική αξιοποίηση των διαθέσιμων γνώσεων (πολύτιμη καθεαυτήν) δεν σε πάει πολύ μα-

κριά. Άσε που στα τεχνικά μας αντικείμενα, καμιά «θεωρία» δεν δικαιούται να έχει πρακτική εφαρμογή χωρίς την πειραματική της επιβεβαίωση. Ιδίως όταν διακινδυνεύεται η ανθρώπινη ζωή...

7. Ποιοι θα πρέπει να είναι οι θεωρητικοί στόχοι του εκάστοτε μέλους που συμμετέχει στην λειτουργία της Σχολής; Και κλείνοντας, μετά από τόσα χρόνια ακαδημαϊκής καριέρας, τι συμπεραίνετε από την υφιστάμενη κατάσταση, από άποψη οργάνωσης και νοοτροπίας, στο ελληνικό πανεπιστήμιο;

Τι θέλετε και με ρωτάτε εμένα τέτοια επικίνδυνα για την εφημερίδα σας ερωτήματα; Εμένα, που με όσα γράφω και πράττω τα τελευταία 30 χρόνια, θεωρούμαι μάλλον διοπομπαίος για την επικρατούσα μέση αντίληψη περί του ελληνικού Πανεπιστημίου;

Απ' την ημέρα που πήραν δίπλωμα τα απίστευτα εκείνα παιδιά της γενιάς του Πολυτεχνείου (με τα οποία μαζί είχαμε στήσει τα καινούργια ορθολογικά προγράμματα του ΕΜΠ), δεν σταμάτησα να φωνάζω την αντίθεσή μου στην βαθύτατα αντιλαϊκή πορεία που παίρναν τα πράγματα στο Πολυτεχνείο και στ' άλλα Πανεπιστήμια. Έρχονται που λέτε από τότε φορτσάτα τα καλά παιδιά των Λυκείων, και έχουν τον τουπέ:

α) Να διατάσσουν τα πανεπιστημιακά πράγματα (με ποια γνώση, με ποια πείρα, με ποια ευθύνη στον ελληνικό Λαό;)

β) Να ακυρώνουν τον ρόλο των κομμάτων του ελληνικού Λαού, και να τα υποκαθιστούν μετατρέποντας το Πανεπιστήμιο σε κομματικά «φροντιστήρια» – κι ο Λαός να μην παίρνει είδηση απ' την υπονόμευση του μέλλοντός

ισχυρό δάπεδο (strong floor) δοκιμών. Σε μικρό διάστημα, μέσω των εντατικών επιστημονικών ερευνών που διεξάγονταν σ' αυτό το νέο Εργαστήριο, η Ομάδα: α) Βρέθηκε πολύ κοντά στα ενδιαφέροντα του Ελληνικού

του, καθώς άλλα περίμενε απ' τα Πανεπιστήμια: να φάει ψωμί και να ξεπεράσει την υποανάπτυξή του.

γ) Να καταπατάνε το Άσυλο των ιδεών, εξωπετάγοντας Δασκάλους και Εργαζόμενους στο δρόμο – «κατάληψη» σου λέει (ακόμα και σήμερα) η κονφουζιονική ορολογία τους. Τι απολιτική ασχετοσύνη...

δ) Να ανατρέπουν την ορθολογικότητα του Πανεπιστημιακού προγράμματος σπουδών που σήμερα το ακολουθούν ΟΛΕΣ οι χώρες (συστηματική παρακολούθηση, κατ' οίκον εργασίες, προαπαιτούμενα, διάρκεια «σπουδών»). «Κάτω η εντατικοποίηση» σου λέει – την ώρα που οι άτυχοι συνομήλικοί του που εργάζονται, φορολογούνται και τον σπουδάζουν – αυτοί εντατικοποιούν τη

δουλειά και την παραγωγή τους.

ε) Να υποθάλουν μειονότητες μπαχαλάκηδων να ασκούν βία μες στο έρμο το Πανεπιστήμιο, όπου γουστάρουν.

Και δέν κουραζόμουν να ρωτάω τους Έλληνες Εργαζόμενους: Φαντάζεσθε άραγε να συνέβαιναν όλα τούτα στους δικούς σας χώρους εργασίας; Έλεος!

Υποστηρίζω λοιπόν ότι το ελληνικό δημόσιο Πανεπιστήμιο στραγγαλίστηκε απ' όλα τούτα τα παντελώς ανώφελα και εμφανώς βλαβερά τερτίπια – πίσω απ' τα οποία μάλιστα μπόρεσαν να λουφάρουν και κάμποσοι καθηγητάδες, οι οποίοι υπό κανονικές συνθήκες θα ελέγχονταν. Και μπήκαν και πλήθος διδάσκοντες στο δικό τους κομματικό γαϊτανάκι – ξεδιάντροπα, μέσα στο Πανεπιστήμιο, κι όχι στα κόμμα-

τά τους. Έχω περίπτωση στελέχους του συνδικαλισμού διδασκόντων στο ΕΜΠ, ο οποίος πρωτοστάτησε στη διάλυση του ρωμαλέου θεσμού της Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης που είχαμε στήσει με τον αείμνηστο Πρύτανη Βουδούρη: «Είναι πολιτικό το θέμα κύριε Τάσιε», μου είπε όταν τον έκραξα.

Πάρα ταύτα, το ελληνικό δημόσιο Πανεπιστήμιο άντεξε. Τα προγράμματα, τα μέσα, η έρευνα, η διάρθρωση μαθημάτων είναι σήμερα πολύ καλύτερα απ' ό,τι πρίν από 20 χρόνια. Και κάτι μου λέει ότι τώρα που πάει ν' απαλλαγεί απ' τον στραγγαλισμό των κομμάτων και των ολοκληρωτικών μειονοτήτων, θα δώσει στον ελληνικό λαό όσα εκείνος έχει ανάγκη – αλλά δέν είχε τόσα χρόνια στόμα να τα απαιτήσει. Λές;

Προφίλ

Φοιτητής: Χαλαρός τύπος με καφεδάκι σε χάρτινο κουτάκι κολλημένο στο χέρι, τσιγάρο στο άλλο και τσάντα που έχει μέσα βιβλία της τρίτης ενώ είναι πέμπτη. Κοινωνικός, ποτέ δεν λέει όχι σε ένα αστείο και έχει υποτυπώδεις κύκλους κάτω από τα μάτια αν είναι Παρασκευή πρωί πρωί στην σχολή. Γνωστός από το χαρακτηριστικό παράπονο όταν αναβάλλεται το μάθημα στο οποίο μετά από 1 μήνα μαθημάτων, θα έμπαινε για πρώτη φορά.

**ΒΡΕ ΣΥ,
ΜΗΠΩΣ ΔΕΝ
ΕΦΕΡΕ Ο
ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΟ
ΔΑΝΤ ΚΑΙ
ΤΟΝ ΕΦΕΡΕ
ΑΥΤΟΣ;**

Γιωργάκης ο Παπανδρέου: Με πυκνό κατάλευκο μουστάκι και πλατύ χαμόγελο. Αποδημητικός τύπος με προέλευση τα βαθιά δάση της Αμερικής και ο οποίος εγκαταστάθηκε στην ελληνική ζούγκλα όπου και ευδοκίμησε. Είναι γνωστός από το ποδήλατό του και την φράση του, που ειδήμονες προβλέπουν ότι θα επαναλαμβάνεται ανά 4 χρόνια, “λεφτά υπάρχουν”. Αν τον δείτε, προτιμήστε να του μιλήσετε στα αγγλικά αλλά αποφύγετε τα γερμανικά γιατί τότε καλεί

συνέδρια και συναντήσεις.

Κωστάκης ο Καραμανλής: Μεγάλος σε μέγεθος με γλυκά χαρακτηριστικά προσώπου. Αντίθετα με τον Γιωργάκη (Giorgakius Podilateus) είναι μεγαλωμένος στην ζούγκλα της Ελλάδας από την οποία δεν έφυγε ποτέ. Ο μύθος λέει πως μικρός είχε χαθεί από την οικογένειά του και τον βρήκε η μητέρα Sony η οποία του δίδαξε την τέχνη του PlayStation. Επιστρέφοντας μετά από χρόνια, οι Έλληνες εντυπωσιάστηκαν από την ικανότητά του στα βιντεοπαιχνίδια και τον έκαναν Πρωθυπουργό.

Πράγματα που καλό θα ήταν να μην ξεχάσετε

1. Να βρείτε ομάδα στις Γεωδαιτικές Εφαρμογές (4ο εξάμηνο) εσείς στα μεγαλύτερα έτη που ακόμα το χρωστάτε. Ρεμάλια.
2. Να πάτε την απαλλαγή στις ξένες γλώσσες 28-3 με 15-4. Τα απαραίτητα δικαιολογητικά είναι στην σελίδα της σχολής.
3. Να διαβάσετε για την πρόοδο στα Εδάφη II στις 7/4 όπως και για την πρόοδο στη Μηχανική των Ρευστών στις 11/4.
4. Τα εργαστήρια στο μάθημα Εισαγωγή στο Σιδηροπαγές Σκυρόδεμα.

Απόκομμα από το Κείμενο Αρχής της Εφημερίδας

Κανόνες για τα κείμενα που αποστέλλονται στην Εφημερίδα

Κάθε κείμενο που αποστέλλεται στην εφημερίδα πρέπει να τηρεί τους παρακάτω κανόνες:

1. Να μην περιλαμβάνει οποιαδήποτε ονομασία κόμματος ή φοιτητικής παράταξης εκτός της περίπτωσης της τελευταίας παραγράφου αυτού του εδαφίου.
2. Να μην χρησιμοποιεί απρεπείς εκφράσεις ή ονομασίες προς άτομα ή ομάδες που να ενοχλήσουν.
3. Να μην υπερβαίνει το όριο λέξεων που καθορίζεται από την χωρητικότητα του μοτίβου.
4. Να έχει σαφή θεματική ενότητα.
5. Να έχει σαφή διαχωρισμό παραγράφων.
6. Να μην είναι γραμμένο σε greeklish ή οποιαδήποτε γλώσσα πέρα από τα Ελληνικά.
7. Να αποστέλλεται στα mail που αναγράφονται στην εφημερίδα. Τα κείμενα θα πρέπει να είναι σε μορφή .doc, .docx, .ods, .ott, .sxw ή .stw.
8. Να περιλαμβάνει τις πηγές του ανά πρόταση για εξακρίβωση.

Κάθε κείμενο που αποστέλλεται στην εφημερίδα πρέπει να δημοσιεύεται σε ηλεκτρονική μορφή εφόσον αυτό είναι οικονομικά και πρακτικά δυνατόν. Αυτό δεν ισχύει για τις συνεντεύξεις. Το κείμενο που δημοσιεύεται είναι το αυθεντικό χωρίς οποιαδήποτε διόρθωση.

Τα κείμενα μπορούν στο τέλος να έχουν το όνομα του συγγραφέα, την ένδειξη ανώνυμος, την ονομασία ομάδας (π.χ. πολιτική παράταξης, τομέα της σχολής) ή να μην υπάρχει ένδειξη. Η ένδειξη που υπάρχει θα τοποθετείται και στα κείμενα στην εφημερίδα όπως και στην ηλεκτρονική δημοσίευση σύμφωνα με τους παρακάτω κανόνες.

Στην περίπτωση που υπάρχει μόνο όνομα (χωρίς επώνυμο), ή ένδειξη ανώνυμος ή δεν υπάρχει ένδειξη, τότε δεν υπάρχει καμία άλλη υποχρέωση από τον συγγραφέα πέρα από αυτές που αναφέρονται στο επόμενο εδάφιο (δες επόμενη παράγραφο).

Αν υπάρχει όνομα με επώνυμο στο κείμενο που αποστέλλεται και εάν το κείμενο μπορεί να μπει στην εφημερίδα, είναι μέριμνα της ομάδας να στείλει mail στον αρθρογράφο και να τον ενημερώσει για αυτό. Εάν ο αρθρογράφος δεν διαφωνήσει με την δημοσίευση εντός 1 ημέρας, τότε το κείμενο δημοσιεύεται.

Εάν αποσταλεί ένα κείμενο από οποιαδήποτε ομάδα πρέπει να αναγράφεται το e-mail του υπευθύνου της ομάδας και το όνομά του. Επίσης μπορεί να αναγράφεται και το όνομα του αρθρογράφου. Τότε και εάν το κείμενο μπορεί να μπει στην εφημερίδα είναι μέριμνα της ομάδας να στείλει mail στον υπεύθυνο και να τον ενημερώσει για αυτό. Ο υπεύθυνος πρέπει να απαντήσει εντός 1 ημέρας ώστε να διαφωνήσει με την δημοσίευση αλλιώς το κείμενο δημοσιεύεται. Σε αυτή την περίπτωση αναγράφεται το όνομα του αρθρογράφου (αν το επιθυμεί ο υπεύθυνος) και/ή του υπευθύνου και το όνομα της ομάδας εκτός και αν είναι φοιτητική πολιτική παράταξη ή πολιτική ομάδα. Τότε αναγράφεται πως είναι κείμενο μίας τέτοιας ομάδας χωρίς να αναφέρεται η ονομασία της.

Τα υπόλοιπα μη προστατευμένα μέρη του Κειμένου Αρχής, θα δημοσιευτούν ηλεκτρονικά.

Συμβουλές για τους αρθρογράφους

- Στα κείμενα που αποστέλλεται να υπάρχουν τόνοι(!). Είναι εξαιρετικά κουραστικό να τους προσθέτουμε εμείς.

- Προσπαθήστε να μείνετε σε κείμενα μεγέθους μίας με δύο σελίδων σε γραμ/ρα Times New Roman και μέγεθος 12. Αυτό είναι γιατί θέλουμε να μπαίνουν στην εφημερίδα όσο περισσότερα κείμενα γίνεται. Να έχετε στο μυαλό σας ότι μία σελίδα A4 γεμάτη με κείμενο είναι λίγο παραπάνω από μία σελίδα της εφημερίδας.

- Αν υπάρχει κάποια φωτογραφία που θα θέλατε να μπει με το κείμενό σας, προσθέστε την στο κείμενο ή καλύτερα στείλτε τη σε ξεχωριστό αρχείο.

- Καλύτερο να μην χρησιμοποιείτε παραπομπές όπως αστερίσκους γιατί θα μειώσει το μέγεθος (Πανάθεμα τα κόστη έκδοσης!).

- Γενικώς προτιμούμε κείμενα με σφαιρική άποψη και σε αυτό τον κανόνα ενυπάρχουν πολιτικά και κοινωνικά κείμενα. Κάθε άποψη σε αυτά τα κείμενα είναι απολύτως σεβαστή. Παρακαλούμε μην προσπαθείτε να τα κάνετε μονομερή εκφράζοντας πολιτικές απόψεις με καυστικό και πρόδηλο τρόπο.

- Παρακαλούμε μην χρησιμοποιείτε καταδικαστικές και φράσεις που θα ενοχλήσουν. Δεν υπάρχει λόγος να σαρκαζόμαστε ή να προκαλούμε ο ένας τον άλλο.

Καλή συγγραφή!

Theaters

- Παράσταση του Δημήτρη Παπαϊωάννου

Είναι βωρη, χωρίς αρχή, μέση και τέλος. Τέλειο; Ο χορογράφος της τελετής έναρξης των Ολυμπιακών αγώνων παρουσιάζει το νέο του έργο, μία βωρη παράσταση που διαδραματίζεται μέσα σε ένα υποδωμάτιο. Η παράσταση επεξεργάζεται την ιδιωτικότητα μέσα στο δημόσιο χώρο(τα “εν οίκω εν δήμω”) με στόχο να μετατρέψει την σκηνή και τους τριάντα ερμηνευτές σε ζωντανά εκθέματα μέσω της επανάληψης απλών, καθημερινών κινήσεων. Οι θεατές θα μπορούν να βγουν και να μπουν όσες φορές θέλουν κατά την διάρκεια της παράστασης όπως και να κάτσουν εκεί που επιθυμούν.

Θέατρο Παλλάς, 13/4 – 15/5, ώρες 5.30-11.30 μ.μ. , από Τετάρτη έως Κυριακή.

- Το Γάλα

Μια παράσταση που θα σας αφοπλίσει. Αφορά την ιστορία μιας οικογένειας μεταναστών που έρχονται στην Ελλάδα και προσπαθούν να φτιάξουν τη ζωή τους. Η μάνα και τα δυο αδέρφια πολεμούν για τη ζωή σε μια μάχη που δεν έχει τέλος. Μια άλλη πραγματικότητα που βρίσκεται τόσο κοντά και παράλληλα τόσο μακριά μας.

Θέατρο Άλφα, Τετάρτη 7 μ.μ. , Πέμπτη-Σάββατο 9 μ.μ. , Κυριακή 8 μ.μ.

Events

Γιάννης Μόραλης

Αρχιτεκτονική - Design

«Αρχιτεκτονικές συνθέσεις». Σχέδια που δημιούργησε ο καλλιτέχνης για ξενοδοχεία, τράπεζες, δημόσια κτίρια ή κατοικίες και τα οποία παραχώρησε στο μουσείο. Μέχρι 30/4.

Μουσείο Μπενάκη, δωρεάν για φοιτητές.

Grinderman

Συναυλία

Οι Grinderman του Nick Cave θα κάνουν συναυλία σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη στο πλαίσιο της προώθησης του νέου τους album *Grinderman 2*.

Αθήνα : Terra Vibe, 6 Ιουλίου

Θεσ/κη: Μονή Λαζαριστών, 5 Ιουλίου

Σεμινάρια

Ενεργειακή Μελέτη & Επιθεώρηση

Απευθύνεται σε Αρχιτέκτονες Μηχανικούς, Πολιτικούς Μηχανικούς, Ηλεκτρολόγους Μηχανικούς Μηχανολόγους Μηχανικούς, Μηχανικούς Περιβάλλοντος.

Σκοπός του σεμιναρίου είναι η κατανόηση των εννοιών του Κανονισμού Ενεργειακής Απόδοσης Κτιρίων (KENAK) και η πρακτική κωδικοποίηση της μεθοδολογίας για την εκπόνηση Μελετών Ενεργειακής Απόδοσης και Ενεργειακών Επιθεωρήσεων. Κατά την διάρκεια του σεμιναρίου

καλύπτεται το απαραίτητο θεωρητικό υπόβαθρο αλλά γίνεται και πρακτική εξάσκηση στο ειδικό λογισμικό πάνω σε πραγματικά παραδείγματα.

Χαρακτηριστικά: διάρκεια 12 ώρες, τα σεμινάρια

κατανέμονται (συνήθως) σε δύο με τρία μαθήματα τριών ωρών την εβδομάδα, βεβαίωση παρακολούθησης σεμιναρίου από τη CAD studies. Έναρξη 06/04/11. Διοργάνωση: CAD Studies.

Πολεοδομικές Διατάξεις και Διαδικασία Έκδοσης Οικοδομικών Αδειών

Απευθύνεται σε μηχανικούς όλων των ειδικοτήτων, που ασχολούνται με τη μελέτη και την επίβλεψη ιδιωτικών ή δημόσιων οικοδομικών - κτιριακών έργων.

Στόχος του Σεμιναρίου είναι η εκπαίδευση μηχανικών για την απόκτηση γνώσεων σχετικά με την εφαρμογή των πολεοδομικών διατάξεων & για την έκδοση οικοδομικών αδειών.

Η διάρκεια του σεμιναρίου είναι 40 ώρες, ενώ η τιμή κυμαίνεται από 300€ για τα μέλη του Τ.Ε.Ε., έως 540€ για τις εταιρείες. Έναρξη 09/04/11. Διοργάνωση: IEKEM – TEE.

Ξέρατε ότι...;

- Ο θεσμός του συμβούλου υπάρχει σε σχολές του εξωτερικού περίπου από τις αρχές του 17ου αιώνα όπου οι πρόεδροι των σχολών, και πιο μετά το προσωπικό τους, ήταν υπεύθυνοι να συμβουλεύουν τους φοιτητές σχετικά με εξωσχολικές τους δραστηριότητες και τις πνευματικές τους ανησυχίες;

- Κατά την διάρκεια της μεγάλης πανούκλας στην Ευρώπη τον 6ο αιώνα μ.Χ. ο Πάπας είχε περάσει νόμο ο οποίος υποχρέωνε όποιον άκουγε κάποιον να φτερνίζεται να του λέει "Ο Θεός να σε ευλογήσει" (God bless you); Και μετά λέμε για τους Αμερικάνους.

- Τα πρώτα φανάρια για τον έλεγχο της κίνησης τοποθετήθηκαν για τις άμαξες μπροστά από την Βουλή των κοινοτήτων στην Αγγλία περίπου το 1868, 30 χρόνια πριν την δημιουργία του πρώτου αυτοκινήτου;

- Ότι η λέξη TIP (φιλοδώρημα) προέκυψε από τα ορειχάλκινα κιβώτια των σερβιτόρων που είχαν τοποθετηθεί στο coffee house (καφενές) του Lloyd (ο οποίος αργότερα έφτιαξε την Lloyd Insurance Company) με την ιδέα ότι οι πελάτες θα έβαζαν κάποια λεφτά πριν καθίσουν ώστε να "εξασφαλίσουν την προθυμία" (To Insure Promptness) των σερβιτόρων όπως αναγραφόταν πάνω σε αυτά (to leave some money for the TIP, έγινε leave the TIP);

Εικόνες της Αθήνας μας

Του Χρήστου Γιάννου

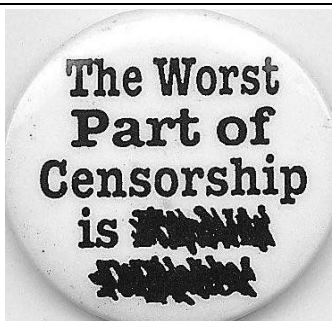
Χαμηλά στην Αθηνά... Ξημερώματα Σαββάτου... Περιμένω λεωφορείο (την νυχτερινή γραμμή 500) για να επιστρέψω σπίτι, μετά από διασκέδαση... Περιμένω μόνος μου... Χωρίς μουσική στα αυτιά, χωρίς κάτι να διαβάσω, χωρίς τίποτα... Απλά κάθομαι στην στάση και παρατηρώ τους περαστικούς... Ξέρετε.. Κάποιες τέτοιες στιγμές νιώθεις λίγο αόρατος.. Σαν ο χρόνος να μην επιδρά πάνω σου... Κανείς δεν σου δίνει σημασία, άλλοι μιλάνε στο τηλέφωνο, άλλοι (ημί ή μη) μεθυσμένοι, άλλοι μουδιασμένοι απ' τον πολύ χορό.. Και κάπου εκεί μέσα σε όλους αυτούς, ακριβώς απέναντί μου, ένας άνθρωπος ανοίγει τον κάδο σκουπιδιών και αρχίζει να ψάχνει... Δεν είναι ρακοςυλλέκτης... Βρίσκει ένα μισοάδειο κουτάκι μύρας και κάτι πουράκια caprice.. Απλά δεν φαντάζεστε πως έλαμψε το πρόσωπό του... Χαρούμενος πια, περνάει τον δρόμο και ανοίγει τον επόμενο κάδο...

Δεν ζω στον δικό μου πλανήτη happy... Γνωρίζω την πραγματικότητα της Αθήνας... Όμως, πρώτη φορά ήρθα τόσο κοντά με ένα τέτοιο περιστατικό.. Άλλο είναι να ξέρεις ότι υπάρχουν άνθρωποι που ζουν κυριολεκτικά κάτω απ' το όριο της φτώχειας και άλλο να βλέπεις έναν άνθρωπο να ψάχνει τα σκουπίδια για να φάει, στον ίδιο χώρο όπου εγώ, εσύ και άλλοι τόσοι διασκεδάζουν...

Μεγαλώνοντας κάποιος, έρχεται όλο και περισσότερο αντιμέτωπος με αυτές τις μεγάλες αντιφάσεις της ζωής.. Έτσι ωριμάζουμε.. Κάπως έτσι σπάει σιγά-σιγά η γυάλα μέσα στην οποία ζούμε.. Έτσι προσδιορίζεις την θέση σου στην κοινωνία, εκτιμάς αυτά που έχεις, και συγκρίνεις τον εαυτό σου με τους διπλανούς σου.. Μπορεί να είναι σε καλύτερη μοίρα, μπορεί όμως να είναι και σε χειρότερη... Τότε αρχίζεις να ενδιαφέρεσαι γι αυτούς.. Αρχίζεις να νοιάζεσαι.. Μαθαίνεις να αγαπάς τον συνάνθρωπο.. Και αν το επεκτείνεις πολύ, μια δυό τρεις φορές τότε ίσως και να αρχίσεις να βλέπεις με διαφορετικό μάτι θέματα όπως η συνύπαρξη με άλλους λαούς.. Θέματα όπως ο ρατσισμός..

Κείμενα για την πανίδα του Πολ/χνηίου, ιδέες για νέα φαγώσιμα στο κυλικείο, και οτιδήποτε άλλο σκέφτεστε.

Οι απόψεις σας ανεβαίνουν. Να μας τις στείλετε!

Μην ξεχνάτε όποιος θέλει γράφει. Ούτως ή άλλως δική μας είναι η εφημερίδα. Διαβάστε τις συμβουλές και τους κανόνες για τα κείμενα (σελ. 10), πάρτε το πληκτρολόγιο και ξεκινήστε.

Είναι μία προσπάθεια που θα πετύχει μόνο με εσάς!